

Upadek Judy według Biblii

Autor tekstu: **Zbigniew Chorąży**

Jeremiasz w swojej księdze sformułował dwie przepowiednie, w których mówi o okresie 70 lat. W Jr 25/11 i 29/10 zapowiedział, że przez 70 lat Judejczycy będą poddani króla Babilonu.

W powszechnej opinii ludzi zaangażowanych religijnie utarło się błędne mniemanie o niewoli babilońskiej, trwającej 70 lat.

Nie wszyscy Judejczycy poddani byli niewoli o tym samym czasie jej trwania.

I deportacja z roku 598 p.n.e.	niewola do roku 538 p.n.e.	60 lat	Jr 52/28
II deportacja z roku 587 p.n.e.	niewola do roku 538 p.n.e.	49 lat	Jr 52/29
III deportacja z roku 582 p.n.e.	niewola do roku 538 p.n.e.	44 lata	Jr 52/30

Jak widzimy, nie było Judejczyków, którzy byliby w niewoli babilońskiej przez 70 lat. Analogicznie taki okres nie mógł też dotyczyć ziemi uprawnej w Judei (2 Krn 36/21). Czego zatem mógłby dotyczyć proroczy okres 70 lat?

Wydaje się nieco dziwne, że nikt do tej pory nie zainteresował się kwestią biblijnego gniewu Bożego w Księdze Jeremiasza. Przy dokładniejszym poznaniu tej kwestii, okazuje się, że okres siedemdziesięciu lat dotyczy dokładnie czasu trwania gniewu Bożego na Judejczyków.

Moją uwagę przykuł werset w Księdze Zachariasza (Za1/12):

"Wtedy anioł Jahwe zapytał słowami: 'Jahwe Zastępów, czy długo jeszcze nie przebaczysz Jerozolimie i miastom Judy, na które gniewasz się już siedemdziesiąt lat?'"

Nie wiadomo, czy Zachariasz znał treść przepowiedni Jeremiasza, dotyczących okresu 70 lat. Natomiast wyraźnie mówi o siedemdziesięcioletnim gniewie Jahwe. Należy zatem okres ten umiejscowić w ramach czasowych. Wbrew pozorom okazuje się to zupełnie łatwe. Według Za1/7 anioł Jahwe pytał Boga w jedenastym miesiącu drugiego roku panowania Dariusza. Nikt nie kwestionuje, nawet *Strażnica Świadców Jehowy*, że tym Dariuszem był Dariusz I, król perski w latach 522 — 486 p.n.e. Okoliczności objęcia przez niego tronu też są wyraziste, przynajmniej dla naszych potrzeb. Oficjalna nauka informuje, że ten Dariusz pozbawił życia uzurpatora Gaumatę 29.9.522 roku p.n.e. i sam objął tron. Jego oficjalne panowanie wyglądało więc następująco:

pierwszy rok 1 nisan 521 — 1 nisan 520

drugi rok 1 nisan 520 — 1 nisan 519

A zatem jedenasty miesiąc drugiego roku Dariusza to żydowski miesiąc szabat, czyli około 15.1 — 15.2.519 roku p.n.e.

Należy mieć świadomość, że niekoniecznie właśnie w tym miesiącu upływał pełny okres siedemdziesięciu lat. Według wersetu Za1/12 okres siedemdziesięciu lat na pewno się wypełnił i możliwy był upływ jeszcze kilku miesięcy, o czym świadczy pytanie anioła „czy długo jeszcze?”.

Można więc przyjąć, że pod koniec roku 520 p.n.e. upłynął okres siedemdziesięciu lat gniewu boga Jahwe. Ten okres gniewu musiał się zatem zacząć pod koniec roku 590 p.n.e.

Ten rok jest czasem granicznym. Przed tym rokiem wykluczony był upadek Judy i zagłada Jerozolimy. Z tego powodu w chronologii *Strażnicy* 607 rok p.n.e. jest więc datą fałszywą, gdyż Bóg Jahwe zapalałby gniewem na Judejczyków, będących już w niewoli babilońskiej, co byłoby absurdalne.

Warto jednak wiedzieć, dlaczego gniew boga Jahwe zaczął się pod koniec roku 590 p.n.e. Najwięcej do powiedzenia w tej sprawie ma Jeremiasz. W Jr 27/5-11 czytamy:

„Ja uczyniłem ziemię, człowieka i zwierzęta, które są na powierzchni ziemi, swą wielką siłą i swym wyciągniętym ramieniem; mogę je dać, komu będę uważał za słuszne. Teraz zaś dałem wszystkie te ziemie w ręce Nabuchodonozora, króla babilońskiego, mojego sługi; oddaję mu nawet zwierzęta polne, by mu służyły. Wszystkie narody będą służyć jemu, jego synowi oraz synowi jego syna, dopóki nie przyjdzie kres także na jego kraj. Ujarzmią go wielkie

narody i wielcy królowie. Naród i królestwo, które nie chciałyby służyć Nabuchodonozorowi, królowi babilońskiemu, i które nie poddałyby swego karku pod jarzmo króla babilońskiego, nawiedzę mieczem i zarazą - wyrocznia Jahwe — dopóki nie oddam ich w jego ręce. Wy natomiast nie słuchajcie waszych proroków, waszych wróżbitów, waszych widzących sny, waszych przepowiadaczy ze znaków ani waszych czarowników, którzy wam mówią: 'Nie pójdziecie w poddaństwo króla babilońskiego'. Przepowiadają wam bowiem kłamstwo, by was przez to wygnać z waszej ziemi, abym was musiał wypędzić i abyście wyginęli. Narodowi zaś, który podda swój kark pod jarzmo króla babilońskiego, by mu służyć, pozwolę spoczywać w swej ziemi — wyrocznia Jahwe — będzie ją uprawiał i w niej mieszkał".

Nawiasem mówiąc, wyrażone tu poglądy Jeremiasza stoją w opozycji do radykalnych zasad jahwizmu (Dn3/8-21, bunt przyjaciół Daniela). Zdaniem Jeremiasza, proroka boga Jahwe, Judejczycy powinni kornie przyjmować wszelkie nakazy króla Babilonu. Powyższe słowa (Jr 27/5-11) Jeremiasz wypowiedział tuż przed nastaniem roku 590 p.n.e., kiedy król Judy, Sedecjasz, jeszcze posłusznie płacił coroczny haracz królowi babilońskiemu. Licząc od marca 597 p.n.e., kiedy objął tron, zapłacił do tej pory siedem haraczy. Na początku roku 590 p.n.e. Sedecjasz zbuntował się i ósmego haraczu nie zapłacił, natomiast przystąpił do unii z Egiptem i Tyrem przeciw Babilonowi. Mówią o tym:

- 2Krl 24/20 - „Prawdziwie, z powodu gniewu Jahwe przyszło to na Jerozolimę i na Judę, tak iż
Jr 52/3 w końcu odrzucił ich od oblicza swego. Sedecjasz zbuntował się przeciw królowi babilońskiemu".
- 2Krn 36/13 - „Nadto zbuntował się przeciw królowi Nabuchodonozorowi, któremu na Boga zaprzysiągł wierność".
- Ez 17/15 - „On jednak zbuntował się przeciw niemu, skierował posłów do Egiptu, aby mu dano koni i liczne oddziały".

Sedecjasz złamał przysięgę złożoną królowi babilońskiemu wobec boga Jahwe. Dlatego w roku 590 p.n.e., zdaniem Jeremiasza i Ezechiela, bóg Jahwe zapłonął strasznym gniewem. W tej sytuacji król Babilonu przybył w grudniu 590 roku z armią do Kanaanu, podbił Fenicję, zablokował Tyr i rozpoczął oblężenie Jerozolimy. W tym też czasie wyruszyła do Kanaanu armia faraona:

- Jr 37/5 - „Wojsko faraona wyruszyło tymczasem z Egiptu. Gdy usłyszeli tę nowinę Chaldejczycy oblegający Jerozolimę, odstąpili od niej".
- Jr 34/21 - „...w ręce wojska króla babilońskiego, które teraz odeszło od was".

Oczywiście Nabuchodonozor przerwał oblężenie, wyruszył na spotkanie armii egipskiej, pokonał ją i powrócił, aby wznowić oblężenie Jerozolimy. Nastąpiło to dziesiątego dnia dziesiątego miesiąca dziewiątego roku panowania Sedecjasza, czyli 20.1.588 roku p.n.e. (2Krl 25/1, 2Krn 36/17, Jr 39/1, 52/4-5, Ez 24/1).

Papirusowy dokument „Hibeh Papyrus 9" potwierdza, że w ósmym roku 1 nisan 590 — 1 nisan 589) panowania Sedecjasza, Nebukadnezar odstąpił od oblężenia Jerozolimy.

Tym razem oblężenie trwało do czwartego miesiąca jedenastego roku panowania Sedecjasza, uwieńczone zdobyciem miasta (2Krl 25/2-4, Jr 39/2, 52/6-7, Ez 33/21). Było to 19.7.587 roku p.n.e., w trzecim już roku trwania gniewu boga Jahwe.

W ten sposób zostaje biblijnie potwierdzona oficjalna data upadku Judy.

Istnieje też inny dowód biblijny na potwierdzenie roku 587 jako daty upadku Judy, choć jego ranga wydaje się być mniejsza. Ten dowód znajduje się w proroctwie Ezechiela 4/1-6:

„A ty synu człowieczy, weź sobie tabliczkę glinianą, połącz ją przed sobą i narysuj na niej miasto Jerozolimę. Następnie przedstaw na niej oblężenie przeciwko niemu. (...) Połącz się na lewym boku, a ja złożę winę Izraelitów na ciebie. Przez tyle dni będziesz znosił ich winę, przez ile będziesz na nim leżał. Podaję ci lata trwania ich winy w liczbie dni: przez trzysta dziewięćdziesiąt dni będziesz znosił winę pokoleń izraelskich. A kiedy je wypełnisz, połączysz się znów na prawym boku i będziesz znosił przewinienia pokolenia Judy przez czterdzieści dni".

Łączna ilość dni winy Izraela i Judy to 430. Ezechiel informuje przy tym, że te dni obrazują symbolicznie lata. Należy chyba sądzić, że chodzi o okres braku wolności narodu żydowskiego, skoro symbolicznie zaczyna się on od oblężenia Jerozolimy czyli momentu utraty wolności.

Rzeczywista utrata wolności nastąpiła w roku zburzenia Jerozolimy i świątyni. Różne publikacje podają lata 586, 587 (oficjalna historia), 605 (Adwentyści) lub 607 (Świadkowie Jehowy).

Istnieje wśród badaczy — biblistów przekonanie, że łączną ilość 430 dni wstawił do Księgi Ezechiela ostatni redaktor, który wiedział, kiedy nastąpiła klęska Judy i wiedział też, kiedy Żydzi uzyskali wolność. Dowodem tego ma być wypowiedź Ezechiela w Ez 16/51, gdzie zupełnie inaczej dzieli winę Judy i Samarii.

Datę uzyskania wolności ujawnia nam 1 Księga Machabejska, co prawda według ery seleucydyjskiej. Jednak aby uzyskać datę naszej rachuby, należy od liczby 312 odejmować datę z tej księgi.

1Mch	9/3-22	pierwszy miesiąc 152 roku =160 p.n.e.
	9/54	drugi miesiąc 153 roku =159 p.n.e.
	9/57	dwa lata pokoju
	9/68	wznowienie walk i zwycięstwo = 157 p.n.e.

Po wznowieniu walk bracia Judy Machabeusza, Szymon i Jonatan, pokonali ostatecznie wojska Bakchidesa i w 1Mch 9/72-73 czytamy:

„Zwrócił (Bakchides — przypis autora) także jeńców, których jeszcze przedtem z ziemi judzkiej wziął do niewoli. Potem wycofał się, odszedł do swojej ojczyzny i więcej już nie wstępował na ich ziemie. Tak ustąpił miecz spośród Izraela”.

A więc w roku 155 ery Seleucydów, czyli w 157 roku p.n.e., Żydzi po raz pierwszy uzyskali całkowitą niepodległość. Bracia Judy Machabeusza zdołali utrzymać ją aż do roku 134 p.n.e., kiedy rozpoczęło się panowanie w Jerozolimie żydowskiej dynastii Hasmoneuszy.

Do roku 157 dodajemy 430 lat braku wolności i otrzymujemy rok 587 p.n.e., jako faktyczną datę zagłady Jerozolimy.

Ten biblijny dowód oparty na dwóch księgach Biblii tzw. katolickiej nie posiłkuje się żadną datą oficjalnej nauki, co przydaje mu istotną wartość.

Zbigniew Chorąży

Ur. 1940. Zajmuje się tematyką biblijną. Mieszka w Repkach

[Pokaż inne teksty autora](#)

(Publikacja: 16-10-2006)

[Oryginał..](http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,5069) (<http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,5069>)

Contents Copyright © 2000-2008 by Mariusz Agnosiewicz

Programing Copyright © 2001-2008 Michał Przech

Autorem tej witryny jest Michał Przech, zwany niżej Autorem.

Właścicielem witryny są Mariusz Agnosiewicz oraz Autor.

Żadna część niniejszych opracowań nie może być wykorzystywana w celach komercyjnych, bez uprzedniej pisemnej zgody Właściciela, który zastrzega sobie niniejszym wszelkie prawa, przewidziane w przepisach szczególnych, oraz zgodnie z prawem cywilnym i handlowym, w szczególności z tytułu praw autorskich, wynalazczych, znaków towarowych do tej witryny i jakiegokolwiek ich części.

Wszystkie strony tego serwisu, wliczając w to strukturę podkatalogów, skrypty JavaScript oraz inne programy komputerowe, zostały wytworzone i są administrowane przez Autora. Stanowią one wyłączną własność Właściciela. Właściciel zastrzega sobie prawo do okresowych modyfikacji zawartości tej witryny oraz opisu niniejszych Praw Autorskich bez uprzedniego powiadomienia. Jeżeli nie akceptujesz tej polityki możesz nie odwiedzać tej witryny i nie korzystać z jej zasobów.

Informacje zawarte na tej witrynie przeznaczone są do użytku prywatnego osób odwiedzających te strony. Można je pobierać, drukować i przeglądać jedynie w celach Racjonalista.pl

informacyjnych, bez czerpania z tego tytułu korzyści finansowych lub pobierania wynagrodzenia w dowolnej formie. Modyfikacja zawartości stron oraz skryptów jest zabroniona. Niniejszym udziela się zgody na swobodne kopiowanie dokumentów serwisu Racjonalista.pl tak w formie elektronicznej, jak i drukowanej, w celach innych niż handlowe, z zachowaniem tej informacji.

Plik PDF, który czytasz, może być rozpowszechniany jedynie w formie oryginalnej, w jakiej występuje na witrynie. **Plik ten nie może być traktowany jako oficjalna lub oryginalna wersja tekstu, jaki zawiera.**

Treść tego zapisu stosuje się do wersji zarówno polsko jak i angielskojęzycznych serwisu pod domenami Racjonalista.pl, TheRationalist.eu.org oraz Neutrum.eu.org.

Wszelkie pytania prosimy kierować do redakcja@racjonalista.pl